

מעיקרא צפ"ע צספק א', ושוב לא הוחר צב' השני, משא"כ צאלמנת עיסה מולדו צ'
הספיקות צבת אחת [ונ"ל שא"ל לצנוע צנוף שיהיה צי רק ס' א', כיון דנשעה שנשלה צבר היה
הס"ס]:

ס"ג ק"ל צהחוק כהן מפיו, היאך כחמיטו, שמה משום כבוד כהונה ומשום דמי פדיון
צבורות משקר? ואת"ל כפ"ה דביטין דנ"ד מדנאמן להפסיד שכרו, כ"כ נאמן לפסול
ס"ה, כ"כ ה"ג מדנאמן ע"ע לחומרי כהונה כ"כ נאמן לשאר מילי דטיבותא; עכ"פ ק"ל
למה צאמה נאמן לחומרי כהונה ללקות צנטמא למה כהנא, הרי ממ"ד אשר ירשיעון אלדי
פרע למרשיע א"ע? ונ"ל דעק"ל צחלק צבורה צה"מ רע"ח דיהש שמה הפילה מקודם;
ואי"ל מטעם רוצא דרוב נשים ולד מעליא ילקן, דהרי קי"ל כשמואל צה"נו הס"רלב
צבחנבד חוקת מנוון ל"א צה"ר? וכ"כ ק"ל צנחה אחר קדושי אבי, למה חייבת מיחה,
שמה לאו אבי הוא, רק משום דרוב צעילות חולין צצעל, והרי חוקת הגוף שלא להרבה
עדיף מהחוקת ממון כר"ג פ"א דכחצות מ"ו, דמ"ש שם כי אר"ג צברי ושמה, עכ"פ הרי
צבהרת שם דע"ה מוכח דהיכא דלא מתחבד חוקת ממון לכ"ע חוקת הגוף עדיף
[אב"ות כוונה ע"ר, דה"כ אם צחוקת ממון אין חולבין צחר צנא להפקיע ממונה, מכ"ש שלא להפקיע
חיה משום רוצא, והרי רוצא שנחעצ צאחרים וחלי טונן עיורין] ה"ג הו"ל שלא להרבה מספק?
הע"כ דהא דשמואל דאין חולבין צממון אחר הרוב, היינו רק צמולד ס' רוב עם ס' חוקת
ממון צבת אחת כרפ"ג דצ"ק ורפ"ו דצ"ב, משא"כ צהחוק ע"י רוב קודם שצחנבד חוקת
ממון או חוקת הגוף, ^{החוקת הגוף} ^{החוקת הממון} דהי' רוצא לכ"ע א"כ ה"ג כיון שצחוקת לכהן קודם
שטימא א"ע למה, הו"ל הו"ל כמרשיע א"ע, ולפ"ו כ"כ הא דסוקלין ושורפין על החוקה
סבר"ט, היינו נמי מדצחוקת צבה קודם עבירה:

ס"ד ק"ל ציכר דלא הושך לשם מיחה, נהי דהשם ממזרות ליכא כהנא, עכ"פ יש חשש
אחווה, וכדפריך צקדושין דע"ג דליהסר שחוקי לשחוקות מה"ט? והא דמשני הס"ס
דמילתא דל"ש לא בורו צה צבן, וכרש"י שם, חמיטי דליסור אחווה דאורייתא? ואת"ל
דחולין צה"ר דעלמא [וכש"ס שם] א"כ גם ס' ממזרות ליכא [אב"ות צעקה הנערה המאורסה
ואין משיע לה צרי שאין לה עני' כמותי, שבו עיי' מני דעה, הרי דברי הש"ס צבור מללו דמעלה עשו
ציחסין וצ"ע]? ונ"ל דעק"ל לרמז"ס פט"ו מה' איסורי ציהא, דהנושא ממזרחקים, א"ל
להקור שמה מקרוביו, וכיומא דה"ח, וק"ל שמה ציומא איירי צעבר ולא חקר? אע"כ ס"ל
לרמז"ס, דצשלמא צהשם ממזרות, לא סגי צרובא דשמה צשום ציהא יצא הודאי אלל
הספק, וכל קצוע כמהלה על מהלה דמי, כספ"א דכחצות, משא"כ צהשם אחווה, הספק
מלד שניהם, והרי לכל ציהא עכ"פ חד נידי, לומר המיד מרובא פריש ואין כאן אחווה
כלל: ובנמצא שההשה ששאל היא אחווה וכמעשה שהי', נהי דהולד ממזר, עכ"פ פטורים
מקרצן, כאנוסים וכנשאת צרשות צ"ד רפ"י דיצמות, וכרפ"י צדפרא מ"ד צהוה מחלון של
רבים ונכנס למקדש ונודע פסולו פטור, דרך צמעות מעלמו הו"ל כשוגב ובהחלפו נשותיהן
ספ"ג דיצמות: אק"ל כיון דצעילת עכ"ס ליכא רק משום נשג"ו מדרבנן, משום דס
עכ"ס כדס צהמה, כרפ"ד דדה ופ"ט דסנהדרין ופ"ב, א"כ למה קנאין פוגעין צו רק
קודם שפירש, מ"ש מצא על ההמה? ואת"ל נהי דדמן שיה, ועכ"פ אורחן [ודיקן] נשהה;
עכ"פ ק"ל לאאמ"ו ע"ר וצוק"ל דשרי להסתהן עם קראים דצני מזה לא הוי ממזר מדחפסו
בהן קדושין, ואף דביטין אינו גט, עכ"פ קדושה צפסולי עדות עכד"ק; וק"ל הרי הראשונים
קדושהין צעודם ישראל וממזר איסור עולם כפ"ח דיצמות מ"ג? ונ"ל דחולין צרובס, שלא
נחברשו צין הראשונים, ואף דלפעמים הס' קצוע וכמהלה על מהלה דמי, הרי כשלא ניכר
האיסור צמקונו כספיקא דרבנן, כש"ך צי"ד סק"ה, וכיון דספק ממזר דרבנן כקדושין דע"ג,
הו"ל כהרי דרבנן, וכצמות דצבות צה"ח סל"ז ס"ה; רק אפשר דהא דמקילין צצבות היינו
צמעשה ולא צאכילה, דאכילה חמיר צמעשה, מדלא בטל דה"ל גם צאיסור דרבנן כי"ד סק"א,
[אב"ות אף דיש להלק, דציסול שאלו, דעמנו דהוה כשהצטל, הוא משום דהו"ל כאינו, ואם הוא סהכ"ל
חשיבותו משהי' לי' כצני', עכ"ש הרי גם לענין אין מצטלין איסור לכחילה אש' צדצנן אמרינן]
וציהא נמי הו"ל כאכילה, וכ"ד אכלה ומחטה פיה כפ"א דכחצות די"ג. ונ"ל מדאין זנות
לצהמה לאכרה על צעלה או לכהן, ממ"ד כי ינאף איש כיצמות דנ"ט, וסוטה פ"ד, דכ"ו
ע"ב, וכ"כ ציהא שד, כצ"ס ס"ו סקי"ו מדאינו כאיש רק לחמשה דצרים כפ"ב דהגיגה